

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Odvolací finanční ředitelství

Druga strona postępowania: Český Rozhlas

Pytanie prejudycjalne

Czy działalność nadawcza w sektorze państwowym, finansowana z obowiązkowych opłat ustawowych, w ustalonej prawem wysokości, pobieranych od właścicieli i posiadaczy odbiorników radiowych, jak również od osób posiadających inny tytuł prawny do ich użytkowania, może być uznawana za „dostawę usług świadczoną odpłatnie” [świadczanie usług dokonywane odpłatnie] w rozumieniu art. 2 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾ w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku, które powinno być zwolnione z podatku VAT na podstawie art. 13 ust. 1 lit. g) tej dyrektywy, czy też jest to działalność niekomercyjna, która w ogóle nie podlega opodatkowaniu podatkiem VAT w myśl art. 2 szóstej dyrektywy, i do której zastosowanie ma z tego względu art. 13 część A ust. 1 lit. q) tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 1977, L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 21 stycznia 2015 r. – Josef Plöckl/Finanzamt Schrobenhausen

(Sprawa C-24/15)

(2015/C 138/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Josef Plöckl

Strona pozwana: Finanzamt Schrobenhausen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 22 ust. 8 i art. 28c część A lit. a) akapit pierwszy i lit. d) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r. zezwalają państwom członkowskim na odmowę zastosowania zwolnienia z podatku w związku z dostawą wewnątrzspółnotową (tutaj: przemieszczeniem wewnątrzspółnotowym), jeżeli dostawca wprowadził nie podjął wszelkich rozsądnych środków w odniesieniu do wymogów formalnych związanych ze wskazaniem numeru identyfikacji do celów podatku od wartości dodanej, jednakże nie istnieją konkretne przesłanki oszustwa podatkowego, towar został przewieziony do innego państwa członkowskiego, a także spełnione są pozostałe przesłanki zwolnienia z podatku?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1 z późn. zm.).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Włochy) w dniu 22 stycznia 2015 r. – Pippo Pizzo/CRGT srl

(Sprawa C-27/15)

(2015/C 138/39)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Pippo Pizzo

Druga strona postępowania: CRGT srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 47 i 48 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak opisane powyżej uregulowanie włoskie, które zezwala przedsiębiorstwu na powołanie się w części na zdolności innego podmiotu w opisanych powyżej warunkach w zakresie usług?
- 2) Czy zasady prawa Unii Europejskiej, zwłaszcza zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasada pewności prawa i zasada proporcjonalności, stoją na przeszkodzie uregulowaniu w porządku prawnym państwa członkowskiego zezwalającemu na wykluczenie z publicznego postępowania przetargowego przedsiębiorstwa, które nie zrozumiało, gdyż nie zostało to wyraźnie wskazane w dokumentach przetargowych, obowiązku – którego niespełnienie skutkowało wykluczeniem – dokonania zapłaty pewnej kwoty w celu udziału w tym postępowaniu, i to mimo okoliczności, że istnienia wspomnianego obowiązku nie można jasno wywieść z dosłownego brzmienia prawa obowiązującego w danym państwie członkowskim, lecz da się go jednak zrekonstruować w drodze podwójnej operacji prawnej polegającej, w pierwszej kolejności, na szerokiej wykładni niektórych przepisów prawa pozytywnego tego państwa członkowskiego, a następnie na uzupełnieniu ipso iure – zgodnie z wymogami takiej szerokiej wykładni – treści dokumentów przetargowych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het
Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 23 stycznia 2015 r. – Koninklijke KPN NV i in./Autoriteit
Consument en Markt (ACM)**

(Sprawa C-28/15)

(2015/C 138/40)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Koninklijke KPN NV i KPN BV, T-Mobile Netherlands BV, Tele2 Nederland BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV, UPC Nederland BV i UPC Business BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy ramowej ⁽¹⁾ w związku z art. 8 i 13 dyrektywy o dostępie ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że w sporze dotyczącym zgodności z prawem opartej na kosztach taryfy nałożonej przez krajowy organ regulacyjny (KOR) na rynku hurtowym zakańczania połączeń sąd krajowy może co do zasady przyjąć inne rozstrzygnięcie niż to, które jest wskazane w zaleceniu Komisji z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie uregulowań dotyczących stawek za zakańczanie połączeń w sieciach stacjonarnych i ruchomych w UE (2009/396/WE) ⁽³⁾, w którym zaleca się metodę pure BULRIC jako właściwą regulację cen na rynkach zakańczania połączeń, jeżeli uzna, że wymagają tego okoliczności faktyczne zawisłej przed nim sprawy lub względy prawa krajowego lub ponadkrajowego?